

Formanden:

Ja tak, og derefter svarer hr. Villy Søvndal. Ministeren har bedt om en kort bemærkning, og derefter er det faktisk min agt at slutte debatten.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til fru Karen Klint: Det er rigtigt, at denne gang ønsker vi at se, hvor Folketinget står i den her sag. Nu har vi efterhånden diskuteret det nogle gange, og man kan vel sige, at det udvikler sig i den rigtige retning forstået på den måde, at med ganske få undtagelser har det bevæget sig, synes jeg, meget mere ind i en analytisk debat, end det var fra starten, hvor det var præget af endnu mere skråsikre meninger end fru Tove Videbæks i dag.

Fru Tove Videbæk siger så, at vi med vores forslag ikke kan bruge det hollandske forsøg til at vise noget om de allerdårligste, men min tanke er jo ikke, at vi skal kopiere de andres forsøg. Tanken med vores forslag er, at vi designer det, vi synes er bedst ud fra danske forudsætninger, hvor der f.eks. er nogle afgørende forskelle i misbrugsmønstret fra Holland til Danmark. Så der er ingen grund til, at vi laver en kopi.

Vi skal selvfølgelig lave det forsøg, som vi tror hjælper bedst på de danske forhold.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ligesom hr. Villy Søvndal haft oplevelsen af en debat med mange nuancer. Jeg vil sige, at den eneste ordfører, jeg egentlig oplever kommunikerer unuanceret, i virkeligheden er hr. Villy Søvndal.

Jeg deler fuldt ud synspunktet fra den mor, der blev refereret til, at man kan være træt af de skråsikre meninger. Nu er de jo blevet repræsenteret i righoldigt mål hos ordføreren, når der tales om de »uimodståelige resultater« af et forsøg, og så overfører man de resultater på noget helt andet. Tiden tillader ikke, og debatten stopper også her, at vi går dybere ind i det, men det kan vi vende tilbage til.

Regeringen er ikke argumentresistent, men en gang imellem er det måske sådan, at det gode kan være det bedste værste fjende. Jeg har lidt den oplevelse, når jeg hører hr. Villy Søvndal overgøre resultater, presse den her sag til mere, end den kan holde til. Men lad os vende tilbage til det under udvalgsarbejdet. Så får jeg jo også lejlighed til at kunne fremlægge de regnestyk-

ker, som baserer sig på rigtige regnestykker, for Villy Søvndal ...

Kl. 20.35

Formanden (Ivar Hansen):

Hr. Villy Søvndal.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

... hr. Villy Søvndal. Jeg er blevet inspireret, som jeg har lyttet til debatten – hr. Villy Søvndal.

Omkring Sundhedsstyrelsen vil jeg blot sige, at i kølvandet på denne debat vil jeg meget gerne vende tilbage til ministeriet og afdække, hvor hurtigt Sundhedsstyrelsen kan lave den udredning, der efterspørges. Jeg har, som jeg har understreget det flere gange under denne debat, bestemt ikke noget motiv til at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at meningerne ikke kan brydes, og beslutninger ikke kan træffes. Jeg efterspørger bare, at det sker på et sagligt grundlag, og at alle, uanset hvilken position de har som udgangspunkt, nærmer sig hinanden nuanceret og på baggrund af saglighed og velfunderet stillingtagen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Nedlæggelse af Public Service Rådet og DR's og TV 2's programråd samt ophævelse af visse lokal-tv-stationers forpligtelse til at betale afgift).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 27/2 2002).

Sammen med denne sag foretoges:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 78:**Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af DR's og TV 2's centrale og decentrale programråd.**

Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 1/3 2002).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Kulturministeren (Brian Mikkelsen):**

Umiddelbart efter at regeringen fremsatte sit lovforslag om bl.a. nedlæggelse af DR's og TV 2's programråd, fremsatte Socialdemokratiet et beslutningsforslag om, at de selv samme programråd skulle opretholdes.

I bemærkningerne til lovforslaget og i øvrigt også i besvarelsen af nogle forskellige spørgsmål fra Kulturudvalget, har regeringen nøje redegjort for baggrunden for forslaget om at nedlægge DR's og TV 2's programråd, men da jeg af bemærkningerne til det nu fremsatte forslag kan se, at der tilsyneladende hersker en vis usikkerhed om baggrunden for regeringens lovforslag, skal jeg her fra talerstolen meget gerne på ny redegøre for regeringens synspunkter.

Regeringen har foretaget en grundig gennemgang af offentlige råd, nævn, udvalg og lignende organer. Hensigten med gennemgangen har været at opnå en bedre prioritering af de offentlige midler ved at nedlægge eller sammenlægge organer, som enten er overflødige eller har overlappende opgaver.

Samtidig hermed har regeringen ønsket at foretage en regelforenkling på radio- og fjernsynsområdet. Denne regelforenkling har allerede betydet, at reglerne om udsendelse af bl.a. sportsbegivenheder er ophævet, og at de særlige regler om udsendelse af reklamer til børn, der er aftalt med TV 2, ikke gælder længere.

På dette område vil regelforenklingen ske ved, at de detaljerede regler om programrådenes sammensætning, nedsættelse og virksomhed ophæves.

Jeg vil imidlertid gerne her fastslå, at forslaget om ophævelse af programrådene ikke er stillet, fordi regeringen synes, at programrådenes arbejde og opgaver i sig selv er uden værdi. Regeringen finder blot, at det bør være op til DR og TV 2 selv at tage stilling til, hvordan dialogen

med befolkningen nærmere bør tilrettelægges og gennemføres.

DR og TV 2 vil således selv kunne bestemme, om dialogen skal ske gennem videreførelse af de nuværende råd, etablering af lignende råd, men med ændret kommissorium og sammensætning, eller på anden måde såsom direkte dialog mellem borgerne på den ene side og DR og TV 2 på den anden side.

Det giver jo også mulighed for at inddrage andre parter og interessenter i en folkelig debat om programvirksomheden end de organisationer, der hidtil har været inddraget gennem deres repræsentation i programrådene.

Regeringen er selvfølgelig opmærksom på, at regelforenklingen i princippet åbner op for, at DR og TV 2 beslutter, at der ikke er et særligt stort behov for systemiseret dialog med befolkningen. Derfor – og det er vigtigt at understrege – er det også hensigten og målet i den kommende mediepolitiske aftale at præcisere disse stationers public service-forpligtigelser med henblik på at sikre den nødvendige dialog omkring stationernes programvirksomhed.

Forslagsstillerne har udtrykt bekymring for, at regeringen på den måde vil til at blande sig i selve programvirksomheden og programplanlægningen. Jeg vil gerne understrege, at det selvfølgelig ikke er tilfældet overhovedet. Det tilstræbes alene fra regeringens side at fastslå, at DR og TV 2 som en del af public service-ansvaret skal sørge for, at der skabes de nødvendige rammer for dialog med brugerne om stationernes programvirksomhed.

Kl. 20.40

Der er således på ingen måde tale om, at regeringen med dette tiltag vil til at blande sig i beslutningerne om programvirksomheden og programplanlægningen. Beslutninger om programvirksomheden skal selvfølgelig træffes hos DR og TV 2.

Sådan som jeg har forstået forslagsstillernes bemærkninger, er deres væsentligste argument for en opretholdelse af programrådene, at et public service-medie skal fastholde en organiseret dialog med brugerne.

Som jeg har forsøgt at redegøre for, er regeringen fuldstændig enig i dette mål. Vejene skilles blot ved metoden.

Regeringen finder, at den bedste løsning er at spare samfundet for bureaukrati, administration og detaljerede regler, samtidig med at en organiseret dialog fortsætter og kan udvikle sig. Dette mål mener regeringen bedst opnås ved den løs-

ning, som regeringen har beskrevet i lovforslaget og dets bemærkninger.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte det stillede forslag til folketingsbeslutning og anbefaler derfor Tingets medlemmer at stemme nej til beslutningsforslaget.

Med de her indledende bemærkninger vil jeg overlade talerstolen til de respektive ordførere, således at vi også kan få en debat om dels beslutningsforslaget, dels de øvrige elementer i regeringens lovforslag.

Jens Rohde (V):

Jeg skal med det samme sige, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslag nr. B 78, og så vil jeg vende tilbage til det implicit i det, jeg vil sige omkring lovforslag nr. L 134, for der er jo en vis sammenhæng, idet L 134 nedlægger programrådene, og B 78 ønsker dem opretholdt.

Allerførst vil jeg sige, at jeg synes, det er svært at bevare pessimismen. Det er faktisk en stor dag i dag for dansk mediepolitik, fordi tingene endelig går i den rigtige retning, nemlig mod afregulering og mod at sikre, at også de kommercielle, altså de ikkestatslige medier i dette land, får nogle ordentlige vilkår at arbejde under, således at vi også på det elektroniske medieområde kan sikre en større pluralisme.

For mig er og har det altid været lidt grotesk, at statsmagten stort set sidder på hele det elektroniske medieområde, ikke mindst inden for tv-området.

Nu har vi gennem de sidste 4 år kæmpet hårdt for, at vi kunne få forbedret vilkårene for kommercielle tv-stationer, og det er det, der sker i dag, ved at regeringen fjerner netværksafgiften. Vi har igennem de seneste par år oplevet, hvordan flere af TvDanmarks stationer er lukket, og man har næsten på fornemmelsen, at man fra den tidligere regerings side bevidst har kørt en strategi, ud fra at man ikke kunne lide de kommercielle tv-stationer; at disse skulle egentlig slås og holdes nede, og derfor skulle man opretholde en netværksafgift.

Den fjerner kulturministeren, den fjerner regeringen nu. Det er et skridt på vej mod den afregulering, der vil blive taget yderligere skridt til i forbindelse med de kommende medietiltag. Det vil vi i hvert fald arbejde hårdt på i Venstre.

Så rummer L 134 også en nedlæggelse af Public Service Rådet. Det var også på tide, må jeg sige. Ikke fordi Public Service Rådet er særlig gammelt, men for mig er virkeligheden den, at den tidligere regering oprettede et Public Ser-

vice Råd, fordi man havde pålagt vores public service-institutioner at lave nogle public service-regnskaber. Dem var der så ikke nogen af politikerne og heller ikke den tidligere minister, der egentlig gad sidde og læse, og så var det jo rart at have nogle medieeksperter til at læse dem for sig.

Hvad kunne der så komme ud af det? Ja, sådan set ikke noget, for man kunne jo ikke blande sig i DR's eller TV 2's programpolitik alligevel. Så det er helt fint, at vi endelig får afskaffet dette overflødige Public Service Råd.

Kl. 20.45

Jeg har så blot et ønske og måske også et spørgsmål til kulturministeren, om vi ikke også kan tage en diskussion om, hvorvidt der overhovedet skal være public service-regnskaber, som beslægtet mange ressourcer i både DR og TV 2 – ressourcer, som jeg mener bedre kunne bruges til at producere programmer for.

Så er der amtsprogramrådene, som nu bliver nedlagt, og lad mig understrege, at dialog om programmer er en god ting, og disse mennesker, der har siddet i amtsprogramrådene, har også udført et fint stykke arbejde, og de er lige så kvalificerede til at udtale sig om radio- og tv-programmer, som alle dem, som også er til stede her i salen, og alle andre, som i øvrigt ser tv og hører radio.

Det har også været hensigten, at der skulle være en dialog med brugerne, men tiden er løbet fra den måde at have den dialog på. For det er ganske enkelt at stikke disse mennesker blå i øjnene, hvis man prøver at give dem en forestilling af, at de i virkeligheden har indflydelse på DR's programmer, DR's programpolitik i al almindelighed. Det har de ikke. Den måde, man laver programplanlægning på i dag, sker ud fra nogle helt professionelle kriterier, og den dialog, som medierne i dag har med borgerne, kommer ad langt mere direkte vej, nemlig ofte igennem mails og den dialog, som man også igennem sine programmer har med både lyttere og seere. Derfor er der ikke nogen grund til set med Venstres øjne at opretholde amtsprogramrådene, sådan som de er i dag.

Men jeg vil så også godt sige i forhold til, hvordan vi kan konstruere nogle andre fora, og hvad Danmarks Radio og TV 2 kunne have nogle interesser i, at der er vi da åbne. Men vi skal ikke til at skabe nogen fora, hvor vi bilder nogle mennesker ind, at de har en reel indflydelse på hverken programpolitik eller det, der bliver

sendt i radioen, for det har de ikke, og det vil de heller ikke få.

Så summa summarum: Venstre afviser B 78, og vi støtter L 134 og glæder os over, at der nu endelig er lidt fremdrift i afreguleringen på det danske elektroniske mediemarked. Det var sandelig ikke for tidligt, men det er selvfølgelig også, fordi der er kommet en ny regering.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg som udgangspunkt er glad for, at både kulturministeren og Venstres medieordfører, hr. Jens Rohde, er sådan lidt mere nuancerede i deres argumenter, end jeg har kunnet læse mig til.

Alligevel har jeg et par spørgsmål, og det kan være, at det er det sene tidspunkt, der gør, at jeg måske ikke har opfattet det godt nok, men så prøver vi en gang til: Hvad er dog den dybere-liggende grund til, at man er så forhippet på at nedlægge noget, inden man har sat noget andet i stedet, som kan løse den opgave, som jeg kan høre vi er enige om skal løses på en eller anden facon? Det forstår jeg ganske simpelt hen ikke. Der må være nogle mere klare skud fra hoften, det plejer man godt at kunne fra begge side.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Jens Rohde var jo meget klar og meget begejstret, lige indtil han kom til det sidste, hvor han så alligevel blev lidt svag i koderne og åbnede op for, at det jo godt kunne være, at der var brug for nogle andre fora for dialog mellem public service-kanalerne og borgerne, brugerne, seerne, lytterne.

Da hr. Jens Rohde øjensynlig havde brugt sin tid op, ville jeg godt høre, hvis han nu kom op for en kort bemærkning, hvad det egentlig er, han tænker på. Hvad er det for nogle andre fora? Det synes jeg kunne være interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det er til hr. Jens Rohdes bemærkning om net-working-afgiften, som vi såmænd også støtter. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge hr. Jens Rohde, hvad hans holdning er til de græsrods-tv-stationer, altså lokale tv-stationer, som ikke er kommercielle. Hvilken plads skal de have i det fremtidige medielandskab?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil fastholde, at der i forhold til tidligere er en meget stærk dialog med befolkningen og vores public service-stationer i dag. Den foregår bare mere direkte, og det skal den også være. Det skal ikke være politikere, der sidder og udpeger nogle mennesker til at skulle have den dialog. Det er jeg ikke tilhænger af.

Men det er ikke ensbetydende med, at jeg ikke, og det er også et svar til fru Anne Grete Holmsgaard, er åben for argumenter i forhold til en drøftelse med DR og TV 2 om, hvorvidt der kunne være nogen fora, som kunne være hensigtsmæssige, og som kunne være gode at benytte sig af også for DR og TV 2. Der har jeg sådan et meget åbent sind. Jeg har ikke nogen faste konstruktioner, for jeg mener faktisk, at dialogen allerede er der i dag. Kan der komme gode ideer op, skal man da ikke afvise dem på forhånd.

Med henblik på fru Bodil Kornbeks spørgsmål om de ikkekommercielle stationer: Jeg har meget stor respekt for det græsrodsarbejde, som bliver gjort mange steder, men det er ikke nogen hemmelighed, at vi gennem de sidste år har haft mange tvivlsomme sager omkring hele det her område. Derfor er det helt naturligt, at det er ting, som vi løbende holder et vågent øje med og ser på, hvilken værdi det har, og hvor mange penge vi skal putte ind i stationer, som måske kun har hundrede lyttere, hundrede seere.

Alt det er noget, som vi i forbindelse med en kommende mediaaftale vil drøfte, også meget gerne med Kristeligt Folkeparti, som jeg ved har et meget varmt hjerte for de stationer. Men det er alt for tidligt at tage hul på diskussionen om, hvem der skal eksistere, og hvem der ikke skal eksistere.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Så vidt jeg er orienteret, og jeg tror i øvrigt også, at hr. Jens Rohde er orienteret, er amtsprogramrådsmedlemmerne, som de har været sammen-sat, ikke alene udpeget af politikere. Men det er kun en oplysning.

Jeg vil gerne spørge, om man i regeringen er fuldstændig upåvirket af de hørings svar, man har fået omkring amtsprogramråd og centrale programråd. Der er jo ingen undtagen Dansk Industri, som synes, at det er en god idé. Hvorfor kan vi så ikke tage den dialog her om, hvad det

er, vi vil i stedet for, og hvordan, når nu man vil noget?

Det er det, man står og siger man vil. Det tror jeg gerne på, men kan man dog ikke tage diskussionen inden? Hvorfor skal noget lukkes den 15. april, hvis vi skal diskutere, hvordan vi løser opgaven i maj måned?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det var da et rigtig gratis svar, jeg fik fra hr. Jens Rohde. Ja, jo, han ville da ikke sådan på forhånd afvise at være åben over for, hvis der var nogen, der skulle komme med nogle forslag, f.eks. fra Danmarks Radio eller TV 2. Jeg har lidt svært ved at tro på, at forslagene kommer derfra. Ministeren var langt tættere på sandheden, da han åbnede en flig for, at det nok ikke var de to kanaler, der ville kæmpe for programrådene. De ser dem vist helst forsvinde, hvis det endelig skulle være.

Men jeg synes da, det ville være rimeligt, at hr. Jens Rohde, som jo går varmt ind for forslaget, har gjort sig nogle overvejelser over:

1. Synes hr. Jens Rohde, det er vigtigt med den dialog?
2. Hvordan synes han så selv, den kan være, hvis han da synes, det er vigtigt?

Kl. 20.55

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg er helt enig med hr. Jens Rohde i hans svar, at der selvfølgelig har været og er ikkekommercielle tv-stationer, der er noget suspekter, men så kan jeg ikke forstå, at man ikke lukker dem, for det er der faktisk mulighed for ifølge lovgivningen. Der må man jo have lidt handlekraft, og det har regeringen vel. Det var den ene ting.

Den anden var, at der blev sagt de her hundrede seere og hundrede lyttere, og hvad ved jeg. Nu skal man jo ikke nedgøre det stykke arbejde, for der er jo altså også lokal-tv-stationer, der har tusind og to tusind osv., osv. seere.

Nu skal det heller ikke kun gøres op i tal, for lokal-tv-stationer, som ikke er kommercielle, er vel også en del af den dialog med borgerne, som hr. Jens Rohde taler så varmt for, og han vil gerne være åben osv.

Jeg har med vilje ikke berørt emnet økonomi endnu. Der kommer jo også nogle forhandlinger på et tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Der kommer nogle forhandlinger på et tidspunkt. Det er jeg også sikker på at ministeren kan bekræfte.

Jeg kan også bekræfte, at denne regering har handlekraft. Det havde den sidste regering, vi havde, så ikke på det her område.

Jeg vil godt sige om den diskussion, at det altså ikke er for at nedgøre, om man nu har hundrede seere eller hundrede lyttere, og jeg er meget bevidst om, at der også er lokalstationer, som rent faktisk henvender sig til en meget stor målgruppe. Det man ville, da man lavede, skal vi sige det her forsøg, som egentlig startede med at putte penge i græsrodsstationer, var at tilgodesee nogle mediesvage grupper, som det hed sig.

I dag kan man jo diskutere, hvor mange mediesvage grupper man har, for taler vi om en meget, meget specifik målgruppe, kunne det jo godt være, at det var en bedre udnyttelse af ressourcerne, at man her gik på nettet, ligesom mange privatpersoner gør, der har nogle meget snævre budskaber, fordi de bliver mere målrettede. Det siger jeg, fordi frekvenser er en særdeles sparsom og begrænset ressource, som der er hård kamp om.

Hvis man er nede i de lytter- og seertal, kunne det måske godt være, at frekvenserne, som breder sig ud over en meget stor potentiel gruppe, var bedre udnyttet bredt, og at man målrettede sine budskaber på hjemmesider og på internettet, sådan som udviklingen jo egentlig også er gået i mange henseender.

Nu kan jeg se, at min tid er udløbet, så jeg håber, jeg får spørgsmål igen, så jeg får mulighed for at svare de to øvrige spørgsmål.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Den chance er meget stor. Jeg giver ordet til fru Jytte Wittrock for en kort bemærkning, og det er den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Hvis regeringen i de kommende forhandlinger omkring medierne tager udgangspunkt i, at alle er i stand til at debattere via nettet og hjemmesider og sådan noget, så skal jeg hilse og sige, at der, hvor jeg har min rod i hverdagen, er der faktisk mange mennesker, som ikke er i stand til at benytte sig af det.

Så kan man bruge telefon osv., men der er altså nogle, der er mere trygge ved at have sendt

en repræsentant, som taler for sig. Det er også en måde at kommunikere på, og jeg tror faktisk, den er aktuel endnu, selv om mange behersker de nye former.

Vil man også vurdere, om en græsrodsstation er relevant, ud fra hvor mange seere den har?

Vil man overhovedet ikke tage hensyn til, at det også er en eller anden form for uddannelsesplads til kommende aktører i medieverdenen?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Hjemmesider og internet og alt det her! Jamen det ene udelukker vel ikke det andet, går jeg ud fra, for selvfølgelig er det jo en del af udviklingen, og den går vi på ingen måde imod i Kristeligt Folkeparti.

Når vi taler om græsrods-tv, er det jo også et stykke lokal-tv, som netop gør, at borgerne i nærmiljøet har mulighed for at ytre sig. Så jeg må spørge hr. Jens Rohde, om det er bedre at give midler til det kommercielle tv med diverse amerikanske tv-serier og reality-tv, og hvad ved jeg. Jeg må spørge, hvad kvalitet så er for hr. Jens Rohde.

Kl. 21.00

Når man så gerne vil have bredden, må man jo holde fast i, at græsrodsbevægelser jo netop er en repræsentant også for bredden og for den almindelige borger. Det kunne jeg da ikke forestille mig at hr. Jens Rohde er imod.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Anne Grete Holmsgaard, også her er der tale om den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er sådan set mest for at være sikker på, at hr. Jens Rohde når at svare mig denne gang.

Vil hr. Jens Rohde være åben for programråd fortsat, hvis de f.eks. er mindre, hvis de er sammensat på en anden måde? Og er den åbenhed så stor, at hr. Jens Rohde vil være med til at påvirke sin egen minister til at tage forslaget af bordet?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, jeg vil ikke påvirke ministeren til at trække forslaget. Jeg sagde klart og tydeligt, at jeg mener, at dialogen er der i dag, og at de fora, som eksisterer i dag, er forældede. Så det vil jeg ikke.

Jeg synes, at der er en dialog, men hvis der er andre, der synes, at der er behov for noget mere, vil jeg gerne være åben over for det; men jeg mener ikke personligt, at der er behov for det, og derfor vil jeg selvfølgelig ikke prøve at påvirke ministeren til at opretholde noget, som jeg ikke mener er tidssvarende.

Hvad er kvalitet, spørger fru Bodil Kornbek. Ja, kvalitet er ikke det samme for fru Bodil Kornbek, som det er for mig. Det er ikke det samme for fru Jytte Wittrock, som det er for hr. Naser Khader. Kvalitet er en subjektiv vurdering; nogle kan lide den ene form for udsendelser, og andre kan lide en anden form for udsendelser.

Jeg har en holdning til noget af den kvalitet, som jeg har set på nogle nonkommercielle stationer. Jeg har sandelig også en holdning til noget af den kvalitet, jeg ser på vores public service-institutioner. Det afhænger fuldstændig af udsendelserne, og hvordan jeg som person oplever dem. Så den kvalitetsdiskussion skal man være meget varsom med at gå ind i.

Så vil jeg sige til fru Bodil Kornbek: Nej, vi vil ikke give midler til de kommercielle stationer. De skal ikke have nogen midler. De skal overhovedet ikke have én krone. De må klare sig selv; men vi skal jo ikke slå dem ihjel ved at pålægge dem public service-opgaver, samtidig med at de skal betale for at få lov til at sende tv, når vi har tv-stationer, som vi betaler for at sende public service. Det er ganske enkelt ikke holdbart. Det er ganske urimeligt.

Jytte Wittrock (S):

Ja, jeg tager det dybe suk som ærgrelse over, at jeg ikke fik et svar.

Regeringen tager med L 134 videre fat på sit korstog mod råd og nævn, så vidt vi ser det i Socialdemokratiet; men vi er ikke uvillige til i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om noget er overflødt, om noget kan gøres på en anden måde. Vi har faktisk ved at fremsætte B 78 signaleret, at der er forskel på, hvad det er for nogle emner, vi diskuterer.

For os er det helt vitalt, at vi i Danmark har og i fremtiden stadig har mangfoldighed i medieverdenen. Derfor ønsker vi også, at der skal være et bredt og frodigt public service-begreb. Så vi er meget glade for, at kulturministeren ønsker at få præciseret public service-forpligtelsen og at sikre en nødvendig dialog om det.

Vi går ud fra, at man også er villig til at diskutere, at public service-forpligtelsen kan være forskellig i forhold til forskellige medier, og måske

også, at man kan være med til at stille public service-krav nogle steder, hvor vi ikke er så præcise om det i øjeblikket. Den diskussion vil vi gerne tage på et tidspunkt med regeringen.

Kl. 21.05

Når der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det er nødvendigt med dialogen, hvilket diskussionen også har båret præg af indtil nu, så bekræfter man jo alle høringssvarene på nær det enkelte, som jeg tidligere har nævnt, nemlig Dansk Industri, som er de eneste, der er positive over for, at man nedlægger programrådene, at det er nødvendigt.

Jeg vil gerne citere fra et enkelt svar fra høringsrunden, nemlig fra Forbrugerrådet, som udtaler, at rådet er uforstående over for at nedlægge programrådene og finder det særdeles uhensigtsmæssigt at lade det være op til Danmarks Radio og TV 2 selv at tage stilling til, på hvilke måder dialogen med befolkningen bør tilrettelægges.

Det er vi fuldstændig enige i i Socialdemokratiet. Det er så vigtigt et spørgsmål, at de ikke skal have fuldstændig eneret til at vurdere det og bestemme, hvordan det skal være. Vi vil gerne sammen med dem og i fællesskab få lavet en holdbar aftale om, at vi finder en metode, som både er god og også operativ. Vi skal lave en aftale, som er skrevet ned, og som forpligter, og som vi også bagefter kan holde dem op på.

Vi ønsker i Socialdemokratiet rådene bevaret, opgaven løst. Hvorfor dog dette hastværk, hvorfor ikke vente og først drøfte det, som jeg også tidligere har sagt? Kulturministeren har jo annonceret, at vi skal have drøftelserne om den fremtidige aftale omkring medierne i maj. Og jeg vil gerne have, at ministeren bekræfter fra talerstolen, at vi kan forvente, at det bliver inden sommerferien, vi starter den diskussion.

Derfor synes vi, at dette er fuldstændig håbløst. Klap dog hesten, det skal være vores anbefaling, lad være med at nedlægge de råd uden at sætte noget andet i stedet for. Vi er fuldstændig enige i, at ting kan gøres på en anden måde, også på denne her måde. Hvis der skal laves nogen form for ændringer i sammensætningen af de der råd, er vi åbne for en diskussion, men at fjerne redskabet synes vi er en rigtig dårlig idé.

Med hensyn til netværksafgiften vil vi i Socialdemokratiet bestemt ikke modsætte os, at den fjernes. Den økonomiske barriere, som afgiften har vist sig at være for TvDanmark, har vi sammen med regeringen et fælles ansvar for er

blevet vedtaget. Det blev aftalt i forbindelse med medieaftalen, som gik fra 1997 til år 2000.

Så er jeg helt på det rene med, at man til forsvaret kan sige, at man har ikke nogen andel i, hvordan udviklingen har været i den nye medieaftale, men jeg synes sådan set ikke, at der er nogen grund til, at vi træder yderligere i det. At den overhovedet er kommet på banen, har vi et fælles ansvar for.

Men o.k., vi vil fra vores side gerne give dem bedre vilkår, også det kommercielle tv, også ud fra det faktum, at der faktisk via TvDanmark også er nogle vinduer til den græsrodsbevægelse, som vi er meget optaget af får lov at forblive, får lov at blomstre og vokse i fremtiden til gavn for kvaliteten på sigt i medieverdenen.

Vi vil allerede nu gerne pointere, at hvis vi når til at skulle diskutere økonomien, altså hvordan vi finder de der 30 mio. kr., som man nu sparer stationerne for i netværksafgift, men som jo kommer til at mangle til at betale noget andet med, skal det ikke gå ud over tilskud til græsrodsstationerne. Vi vil ikke være med til at reducere deres muligheder. Der skal også findes tilskud til dem i fremtiden. Vi mener nemlig ikke, at vi har nogen elite i branchen, hvis vi ikke har nogen bredde, nemlig i det her tilfælde græsrodderne. Vi er glade for, at vi i Danmark har en stor underskov af kompetente lokalstationer. De må ikke svækkes.

Lovforslagets sidste emne er Public Service Rådet. Regeringen mener ikke, at der er behov for et særskilt organ til at afgive udtalelser om public service-regnskaberne. Disse kan jeg nu forstå at Venstres ordfører gerne vil diskutere vi også fjerner i forhold til Danmarks Radio og TV 2.

Kl. 21.10

Det kan man jo så mene om, hvad man vil, men vi vil gerne tage en diskussion om, hvorvidt vi har valgt den rigtige model. Vi vil gerne ind i en positiv drøftelse af, om vi ved sidste medieforlig, hvor vi var med til at give vores bud i Socialdemokratiet på, hvordan vi skulle håndtere det krav, som jeg formoder vi er enige om at stille til public service-stationerne, at de leverer den vare, vi bestiller, valgte den rigtige model. Vi har sådan set ikke noget imod at tage fat på en nytænkning så hurtigt efter, hvis vi kan hjælpe regeringen med at bidrage til den besparelse, som man har sat sig som mål med 0,1 mio. kr. Så smålige er vi ikke.

Vi ser frem til en positiv udvalgsbehandling og vil, som jeg måske allerede har antydnet, gøre

noget i udvalgsbehandlingen for at få fjernet en del af lovforslaget ved ændringsforslag, og vi håber, at der er mulighed for at skaffe et flertal her i parlamentet for at gå den vej.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det glæder mig da, at Socialdemokratiet nu lige pludselig gerne vil forhandle mediepolitik med Venstre og De Konservative. For et års tid siden ville man absolut hverken se eller høre os nogen steder. Men der er kommet nyt boller på suppen, og det vil vi da gerne kvittere for, det synes vi da er dejligt. Så må vi jo se, hvad vi kan nå frem til af aftaler.

Jeg vil godt lige i forhold til den støtte til de nonkommercielle tv-stationer sige, at vi jo i år bruger 50 mio. kr. Sidste år brugte vi 56 mio. kr., og vi bruger 50 mio. kr. i år. Så støtten er der stadig væk til de nonkommercielle stationer.

Der er to spørgsmål til fru Jytte Wittrock. Det ene er: Nu sagde fru Jytte Wittrock, at man ikke vil modsætte sig en afskaffelse af netværksafgiften. Det har jo været en diskussion, vi har haft i flere år. Jeg vil gerne høre, om Socialdemokratiet er for en afskaffelse af netværksafgiften, om man synes, at det er den rigtige vej at gå, og at det ikke bare er noget, man ikke vil modsætte sig. Hvordan vil man stille sig i forhold til regeringens lovforslag her?

Det andet er, at jeg også gerne vil vide, hvad det er for en konkret opgave, der er så vigtig, der skal udføres i amtsprogramrådene. Fru Jytte Wittrock kan vel bekræfte, at amtsprogramrådene ikke har nogen form for indflydelse på hverken de enkelte programmer eller den programpolitik, der bliver ført i Danmarks Radio og TV 2?

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg er opmærksom på, at støtten til græsrodsstationerne er der i år, men i og med at der også kommer et år efter dette, kunne det jo være rart at vide lidt om, hvor pejlingen er. Jeg er sådan set ikke interesseret i at have en garanti for 1 år, jeg vil gerne have en garanti for fremtiden.

Når jeg siger det på den måde, at det vil vi ikke modsætte os, er det, fordi jeg plejer at betragte Venstres mediepolitiske ordfører som en kvik person, der godt kan læse mellem linjerne.

Hvis jeg nu havde villet bevare netværksafgiften og havde været med til at stille ændringsforslag om amtsprogramrådenes bevarelse og

ikke det andet, så kunne der vel ligge et signal i det.

Vi har hverken tænkt os at forhindre det eller stemme imod det, det er o.k. for os, men vi vil gerne diskutere nogle betingelser for, hvordan man så har det i fremtiden med ikke at have den, og det kunne være noget med en diskussion om nogle public service-krav.

Louise Frevert (DF):

Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti støtter, at der sker en oprydning inden for hele medieområdet, og at det er af stor vigtighed for os, at man kommer frem til en gennemskuelig og gennemsigtighed, så man ikke har unødvendige instanser.

Kl. 21.15

Vi bifalder da også regeringens tiltag med at nedlægge råd, nævn samt andre organer. Vi mener også, at der er mange råd og nævn, der overlapper hinanden, og at der er mange personsammenfald.

En nedlæggelse af Public Service Rådet kan vi ikke se har nogen som helst betydning, idet Public Service Rådet kun har til formål at skulle komme med udtalelser om regnskaberne. Det mener vi er en fuldstændig unødvendig opgave, da man har en revisions- og tilsynspligt med hensyn til offentlige regnskaber.

Selvfølgelig mener Dansk Folkeparti, at der skal være en dialog mellem public service-kanalerne og borgerne, men at der ligefrem skal sidde et programråd til at varetage denne opgave mener vi er unødvendigt. Der må kunne findes en mere spiselig løsning.

Vi mener, at både Danmarks Radio og TV 2 selv vil være i stand til at varetage denne opgave med at kunne kommunikere ud til borgerne. Det må helt og holdent være op til de to tv-stationer at afgøre, hvordan dialogen med borgerne bør tilrettelægges i fremtiden – måske med lidt hjælp udefra.

Vi ved jo ikke rigtigt, hvad fremtiden vil bringe, idet der inden for kort tid vil komme et oplæg til et medieforlig. Dansk Folkeparti er da også klar over, at det ikke er et forlig, der skal hastes igennem, men gennearbejdes sagligt, idet vi er vidende om, at det betyder meget for borgerne, at det bliver så fornuftigt som muligt.

Ophævelsen af visse lokalstationers forpligtelse til at betale afgift vil selvfølgelig medføre en mindre indtægt for staten på 30 mio. kr., men til gengæld har det skabt store problemer for de små kommercielle tv-stationer at skulle indbeta-

le denne årlige netværksafgift til staten. Derfor synes vi også, at det er en udmærket idé at få denne netværksafgift ophævet.

Vi må så i det kommende medieforlig finde ud af, hvad konsekvensen økonomisk vil være, og hvordan man i en ny mediepolitisk aftale kan tage stilling til, hvordan man kompenserer for mindre indtægt med henblik på opretholdelse af tilskudsordningen til de ikkekommercielle lokale tv-stationer.

Dansk Folkeparti mener, at det er en god idé at få ryddet op og kan derfor støtte lovforslag nr. L 134, hvorimod vi ikke kan støtte beslutningsforslag nr. B 78 med ovennævnte argumentation. Men jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Kun ganske kort: Når Dansk Folkeparti melder, at man gerne vil have en anden måde at føre dialogen på, end som den i øjeblikket eksisterer med programrådet, kunne jeg så bare få løftet en flig af et bud på, hvad man kunne tænke sig andet? Jeg forstår, at man stadig gerne vil have løst opgaven, som Venstre og De Konservative har markeret.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Vi mener i Dansk Folkeparti, at der selvfølgelig allerede er en dialog. Men vi er meget modtagelige, og vi er altid modtagelige for nye ideer og nytænkning. Det er derfor, det er så strålende, at man i det her foretagende har en udvalgsbehandling, og den ser vi frem til.

Så hvis der kan komme nye gode forslag på bordet, er vi meget stemt for at imødekomme dem.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Jens Rohde har bedt mig om at starte med at sige rød front, så for at gøre ham lidt glad, gør jeg det.

I øvrigt vil jeg sige til ministerens forslag, at hvad angår afviklingen af networking-afgiften er SF positiv over for det. Det har vi allerede givet udtryk for inden valget.

Med hensyn til afvikling af programrådene og public service-rådene synes vi, det er en underlig stop-go-politik, der bliver ført her, for når der skal diskuteres nyt medieforlig inden for kort tid, og der også i den forbindelse i hvert fald kan diskuteres en eller anden form for orga-

nisering af kommunikationen mellem public service-kanalerne og lytterne og seerne, så synes vi, det ville være langt mere fornuftigt at vente med eventuelle ændringer. Så det med at gå ind og nedlægge det nu kan vi ikke gå ind for.

Kl. 21.20

Jeg synes i øvrigt, det ville have været godt, når kulturministeren selv i bemærkningerne og i den skriftlige fremsættelse siger, at der ikke er ret lang tid til, at der skal diskuteres et nyt medieforlig, hvis han også havde fremlagt en eller anden form for vision på området.

Jeg må sige, at jeg synes, at dialogen med seere og lyttere er vældig vigtig. Det er ikke sikkert, at den foregår på den bedste måde med den organisering, den har endnu, men det er så den, vi har, indtil der måtte komme noget andet, og jeg synes, vi må bruge tiden på at diskutere, hvordan den så kunne se ud.

Jeg tror ikke på, men det kan være, jeg tager fejl, at denne her dialog vil fortsætte, hvis man fuldstændig overlader det til kanalerne. Det kan godt være, jeg tager fejl af det, men jeg synes faktisk, det er for farligt fuldstændig at overlade det til kanalerne. Vi har to public service-kanaler herhjemme, og så har vi en række lokale stationer, og det er fantastisk vigtigt, at vi får mest ud af de penge, vi som lyttere og seere faktisk betaler for det udbud.

Jeg synes ikke nødvendigvis, det udbud er tilstrækkeligt, som det er i øjeblikket, for man må sige, at det, der er sket med de to kanaler, er, at de frem for at give et mere alsidigt medieudbud og mediebillende faktisk har koncentreret sig meget om at lave noget, der ligner hinanden, og er gået meget ind i den der konkurrence, hvor man udbyder det samme på de samme tidspunkter, i stedet for at man har en samlet programflade, som dækker et langt bredere behov, end det faktisk er tilfældet i øjeblikket.

Med hensyn til beslutningsforslaget vil jeg sige, og det ligger næsten i det, jeg allerede har sagt, at det kan vi tilslutte os, fordi det er modspillet til en umiddelbar nedlæggelse. Men dermed er det ikke sagt, at det fra vores side nødvendigvis skal være den type programråd, der skal være fremover. Det kunne godt være, de kunne være på en anden måde. Det kunne godt være, de kunne være mindre. Det kunne godt være, de kunne være sammensat på en anden måde. Men vores holdning er, at vi ikke skal nedlægge noget, inden vi har en eller anden forståelse for, hvad der skal erstatte det, for det

kunne jo også være, vi slet ikke kunne blive enige om, hvad der skulle erstatte det.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det er, vi skal bruge sådan nogle rådsinstanser til, hvad det er, SF synes, der er så vigtigt ved den instans, som vi har i dag, at man skal bevare den, før man finder noget andet; altså uanset om den har nogen reel rolle eller ej i programpolitikken skal den bevares.

Hvad er det for en opgave, som fru Anne Grete Holmsgaard ser, der skal løses, som ikke bliver løst i form af den jo massive dialog, som public service-stationerne og i øvrigt langt de fleste medier i dag har med deres både lyttere og seere? Der var engang, hvor radio og tv var sådan noget envejskommunikation, men det er det jo ikke i dag. Det har jo ændret sig, og folk er meget mere aktive.

Radioprogrammet »Strax« og mange andre programmer er jo gode eksempler på, hvordan man har en dialog med lytterne og med seerne. Der er en helt anden dialog, end man havde, dengang man oprettede de her amtsprogramråd. Derfor er det, jeg gerne vil have specificeret, hvad det er for en opgave.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen det er der sådan set ikke så meget mystik i. Det er dialogen med lyttere og seere, og det, vi plæderer for, er, at man ikke fjerner noget, før man har fundet ud af noget, der kunne være bedre, som man kan erstatte det med.

Her nedlægger man noget, og så lader man gå et antal måneder, og så begynder man at tage en diskussion. Det synes jeg er en stop-go-politik, som sådan set er fuldstændig ubegrundet. Altså den eneste begrundelse, jeg rigtig har kunnet høre, og som jeg kan se i bemærkningerne, er, at nu skal man vise handlekraft ved at nedlægge lidt mere. Det troede jeg egentlig regeringen var kommet ud over med de første 100 dage. Jeg troede, man ligesom havde fået taget gasen af den ballon, men det er jo altså ikke helt sket. Nu er forslaget jo altså også fremsat, inden de 100 dage var gået.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er rigtigt, at vi her i Danmark i hvert tilfælde indtil nu har haft, hvad der nærmest minder om

nordkoreanske tilstande på det danske mediemarked eller i det danske medielandskab. Der findes intet land, som er så monopolistisk som Danmark – det kan dokumenteres – medmindre vi kigger over til de der stater, som jeg i hvert tilfælde ikke har så meget sympati for.

Kl. 21.25

Men én ting er der dog uanset den monopolisme i forhold til staten, og det er dialogen med lytterne og seerne. Det er faktisk skrevet ind i public service-forpligtelsen, dengang man lavede f.eks. P 4, at der skulle være en dialog mellem lytter og station.

Vil fru Anne Grete Holmsgaard mene, at der ikke er en dialog mellem vores public service-stationer og lytterne og seerne i dag?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Altså nu er det vist ikke et forslag om monopolbrud, vi diskuterer. Det var noget, jeg var med til at diskutere sidste gang, jeg var i Folketinget for i hvert tilfælde en 14-15 år siden, da TV 2 blev skabt. Jeg har sådan set ikke sagt, at der ikke er en dialog.

Det eneste, jeg helt enkelt spørger om, er: Hvorfor fjerne de programråd, der står for den dialog, inden man har noget andet at erstatte det med? Det er sådan helt ganske enkelt. Så banalt er det, kan jeg sige til hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen da man oprettede amtsprogramrådene, da havde man ikke den dialog. Da sad man på Danmarks Radio, og så skulle man ellers lære befolkningen dannelsesradio, og hvordan det skulle være. Det var meget vigtigt, at man sådan havde nogle meget klare bestemmelser om, hvad man kunne sige, og alt det der pjat, vi kender fra dengang.

Men sådan er det jo ikke i dag. Tiden er løbet fra de amtsprogramråd, fordi dialogen er der. Den er der bare på en helt anden måde.

Og hvad skal man bruge den her dialog til, når det nu er sådan, at hverken Danmarks Radio eller TV 2 bruger den dialog, de har, til at lave programplanlægning efter eller til at gå ind i de enkelte programmer med? Hvad er det helt konkret, man skal bruge det til? Skal vi bare have en kaffeklub, som kan diskutere kvalificeret? Fint nok! Men skal vi have en kaffeklub for at have en kaffeklub? Det er da ressourcespild.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er dialog jo ikke noget, der fremmanes ved, at hr. Jens Rohde står heroppe og bliver ved med at påstå, at den er der. Hvad skal programrådene og de centrale programråd så bruges til, spørger hr. Jens Rohde, når Danmarks Radio og TV 2 alligevel ikke bruger dem i programplanlægningen. Nej, men det kunne jo så være, at det, vi skulle diskutere, var, hvordan de kunne komme til at bruge det i programplanlægningen, i stedet for at diskutere at man nedlægger noget, som man samtidig har sagt man godt vil diskutere om skal genopstå i en eller anden form i løbet af et par måneder.

Naser Khader (RV):

Regeringen ønsker at nedlægge Public Service Rådet og de regionale og centrale programråd ud fra et ønske om regelforenklings og en bedre prioritering af de offentlige midler. Samtidig hævder man, at de pågældende råd varetager overflødige, overlappende opgaver.

Det Radikale Venstre er ikke enig i den betragtning.

I forhold til Public Service Rådet er der ifølge regeringen ikke behov for et særskilt organ, der kan udtale sig om public service-regnskaberne, men som bl.a. professor i medievidenskab, Frands Mortensen, har påpeget, så kræver Europa-Kommissionen i en meddelelse fra den 15. november 2001, at der skal være en myndighed eller et udpeget organ, som fremover kontrollerer, at public service-betingelserne overholdes. Samtidig, påpeger Kommissionen, kan et sådant organ kun udfylde denne rolle, hvis det er uafhængigt af den omhandlede virksomhed.

Hvis regeringen derfor fortsat vil leve op til sine forpligtelser over for EU, skal man altså i stedet for Public Service Rådet oprette et andet råd eller nævn, som kan varetage opgaven som uafhængig revisor af public service-regnskaberne.

Samtidig vil det efter vores vurdering være en styrkelse af institutionerne at bevare en offentlig diskussion af Danmarks Radio og TV 2's forpligtelser, en diskussion, som Public Service Rådet netop har lagt op til med dets detaljerede kriterier for et regnskab, men som det reelt ikke har fået lov til at gennemføre på den korte tid, det har eksisteret.

Det Radikale Venstre kan heller ikke tilslutte sig en nedlæggelse af programrådene. Deres opgave har været at bidrage til en folkelig debat om programvirksomheden og at skabe en dialog mellem borgere og Danmarks Radio og TV 2, en dialog, som både Danmarks Radio og TV 2 fremhæver.

Det synes i den sammenhæng ironisk, at kulturministeren så ønsker at nedlægge selv samme råd under henvisning til, at programrådenes opgaver kan varetages på en anden måde: såsom direkte dialog mellem borgerne på den ene side og Danmarks Radio og TV 2 på den anden side.

Hvordan den i så fald skal finde sted, giver kulturministeren ikke noget svar på andet end at lægge opgaven over til Danmarks Radio og TV 2, der ifølge hørings svarene er tilfredse med den nuværende ordning, hvilket en række andre instanser også er.

Samtidig hæfter vi os ved, at udgifterne til programrådene ikke er finansieret af staten, men af licensmidler og penge fra amterne, og det er derfor begrænset, hvilke besparelser nedlæggelsen vil medføre.

Derimod vil vi tilslutte os, at netværksafgiften bliver afskaffet. Afgiften var i sit udgangspunkt rigtigt tænkt, fordi de kommercielle stationer dermed betaler for at benytte det offentlige gode, som sendefrekvenser og eneret på lokale reklamer er. Men vi må også konstatere, at de kommercielle stationer ikke har råd til at eksistere. Det vil de dårligt nok have uden at skulle betale afgiften.

På den baggrund kan vi imødekomme ønsket om at fjerne netværksafgiften, men det, kulturministeren ikke svarer på, er, hvordan græsrodsstationer i så fald skal tilgodeses, når deres tilskud fra netværksafgiften bortfalder.

Vores forslag vil være, at græsrodsstationerne bliver tilgodeset med nogle af de ekstra licensmidler, og at de kommercielle stationer til gengæld for at slippe for afgiften accepterer, at deres sendetilladelse skal genforhandles i 2004. I mellemtiden mener vi at der bør nedsættes et udvalg, som kan udarbejde en samlet løsning for de kommercielle og ikkekommercielle lokalstationer.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke tilslutte sig forslaget i forhold til Public Service Rådet og programrådene. Vi støtter beslutningsforslag nr. B 78, men vil imødekomme, at netværksafgiften afskaffes.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er ked af det, men jeg kan ikke lade være: Det er en helt specielt stor dag i dag! Her skal man høre fra en radikal, at man tilslutter sig, at netværksafgiften bliver afskaffet. Det er simpelt hen fantastisk. Det havde jeg aldrig forventet at høre.

Men græsrodstilskuddet bortfalder jo ikke, vi bruger 50 mio. kr. i år, vi brugte 56 mio. kr. sidste år. Vi har faktisk taget pengene i høj grad fra ubrugte midler på det her område.

Så vil jeg sige én ting til hr. Naser Khader: Vær altid meget varsom med at tage professor Frands Mortensens ord som værende eksakt videnskab. Min erfaring er nemlig, at det er de ikke.

Vi behøver slet ikke at oprette noget nyt for at sikre, at vi overholder den meddelelse, som er kommet fra Europa-Kommissionen, eftersom de forpligtelser og den kontrol, der skal foretages – der er tre ting, som skal overholdes, men det kan jeg ikke nå at komme ind på – fint kan foretages af det, det hedder Radio- og tv-nævnet, som har en fin faglig indsigt på medieområdet allerede i dag. Så der er slet ikke noget problem i forhold til det.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg lover dig, Jens Rohde, at du vil blive overrasket i fremtiden ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det hedder *hr.*

Naser Khader (RV):

Hr. Jens Rohde vil blive endnu mere overrasket i fremtiden i forhold til medieområdet.

Kl. 21.35

Med hensyn til Frands Mortensen henviser jeg ikke til nogen af hans undersøgelser eller videnskabelige kunnen, men jeg refererer bare til, at han henviser til Europa-Kommissionens meddelelse fra den 15. november 2001, der siger, at der skal være en myndighed eller et udpeget organ, der skal udfylde denne rolle, og det skal være et uafhængigt organ. Vil hr. Jens Rohde benægte det?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Bodil Kornbek, og samtidig vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke er tilladt med tilråb fra salen.

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg tror, det er gået op for os alle sammen, at hr. Jens Rohde synes, det er en rigtig dejlig dag i dag, og der er jo ikke noget, som når mennesker er glade.

Vi er knap så glade i Kristeligt Folkeparti, selv om vi altså heller ikke er kede af det, men når det gælder Public Service Rådet, erkender vi dog, at der fra flere sider er givet udtryk for, at nedlæggelse af netop dette råd er ønskeligt. Vi finder det dog en smule betænkeligt at nedlægge dette råd uden at vide: Hvad nu? Det kan godt være, at ministeren ved det, men vi andre ved ikke, hvad der så skal ske.

Der står i lovforslaget, at i forbindelse med de kommende forhandlinger om en flerårig mediepolitisk aftale vil der blive taget stilling til, i hvilket omfang de opgaver, Public Service Rådet har varetaget, eventuelt skal overføres til andre råd, nævn og myndigheder. Det vil vi meget gerne være med til at diskutere. Vi er også villige til at tænke nyt på dette område og være med til at forme den fremtidige mediepolitik. Men det er ikke hensigtsmæssigt at nedlægge et område uden at vide, hvordan den fremtidige struktur skal se ud. Så vi beklager, at ministeren har foretaget dette skridt.

Med hensyn til programrådene finder jeg det en smule absurd, at her vil ministeren altså nedlægge råd, som flertallet faktisk ønsker at bevare. Alle høringssvarene var positive, for i de høringssvar er der jo tilslutning og opbakning til netop programrådene. Programrådene er jo den folkelige indflydelse på Danmarks Radio og TV 2.

Det, der i sin yderste konsekvens kan ske med dette forslag, er, at den direkte folkelige indflydelse på og dialog om programmerne i Danmarks Radio og TV 2 jo i den grad kan blive svækket, det kan betyde en svækkelse af borgernes kontakt og indflydelse på programmerne, de regionale såvel som de landsdækkende. Det er jo ikke Kristeligt Folkepartis holdning, at det skal ske. Jeg tror vel egentlig heller ikke, at det er regeringens, men det må ministeren jo svare på.

Det er også gået op for Kristeligt Folkeparti, at regeringen ønsker regelforenklning. Men det er selvfølgelig tankevækkende, når rådene selv ønskes opretholdt, og tv-stationer ligeledes ytrer tilfredshed med den nuværende ordning, at der så ikke bliver lyttet til de ønsker, der bliver udtrykt.

I høringsvaret fra TV 2 står der: Programrådene har efter TV 2/Danmarks opfattelse udfyldt en vigtig funktion som forum for den folkelige debat om TV 2/Danmarks programvirksomhed, og på den baggrund tager TV 2/Danmark afstand fra forslaget om nedlæggelsen af programråd og henstiller til, osv., osv.

Så det kan jo ikke bare være for adressaternes eller borgernes skyld, at regeringen vil lave regelforenkling på dette område, så for hvis skyld er det egentlig?

Begrundelsen for denne regelforenkling synes at være, at det skal være op til tv-stationerne selv at tilrettelægge dialogen med seerne. Men hvorfor nu det, når stationerne er tilfredse med den dialog og den ordening, der er?

Vi vil gerne være med til at indgå i en dialog omkring programrådene for at se både på indhold og på, om der skal være en anden struktur, men at der skal være et råd af en art, som sikrer netop den dialog med det folkelige, synes vi er vigtigt. Vi er meget åbne over for en anden model. Men igen: Vi ved ikke, hvilke tanker ministeren her gør sig.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at programrådene ikke påfører staten udgifter, da både rådene fra Danmarks Radio og TV 2 jo bliver dækket af de stationer selv.

Det sidste område, der bliver behandlet i lovforslaget, er ophævelse af denne her afgift. Det støtter vi gerne fuldt og helt. Det eneste, vi selvfølgelig vil sikre os, er, at det ikke er de ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer, der skal betale for denne ophævelse, hvilket jeg heller ikke tror er meningen, men man ved jo aldrig. Så derfor vil jeg gerne påpege det tydeligt.

Som det sikkert er gået op for de få folk, der er tilbage, kan vi ikke støtte dette forslag, men vi kan godt støtte beslutningsforslag nr. B 78.

Kl. 21.40

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu bliver det jo endnu mere fantastisk, at Kristeligt Folkeparti støtter en afskaffelse af netværksafgiften. Det bliver svært at sove i nat.

Men jeg vil dog sige, at fru Bodil Kornbek gør sig skyldig i en misforståelse, når hun taler om amtsprogramrådene som råd med folkelig indflydelse og råd, som har indflydelse på programmerne – sådan lidt frit citeret var det det, tror jeg, fru Bodil Kornbek sagde.

Det er jo ikke korrekt, for det har de altså ikke. De har slet ingen kompetence, og de har hel-

ler ingen indflydelse. Det er dér, jeg synes at man stikker folk lidt blå i øjnene, hvis man bilder dem ind, at de har indflydelse på Danmarks Radios politik og programplanlægning, for sådan fungerer det slet ikke i dag.

Når TV 2/Danmark tager afstand fra nedlæggelse af programrådene, fordi de er en værdifuld samspilspartner, er der kun én ting at sige: TV 2/Danmark kan bevare de råd, det er der ingen, der overhovedet forhindrer dem i. Sådan et hørings svar er hykleri og en gratis omgang og intet andet.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg er glad for, at hr. Jens Rohde er glad for, at Kristeligt Folkeparti godt kan støtte netværksafgiftens ophævelse. Så langt, så godt.

Når det gælder programrådene og TV 2's hørings svar, forholder jeg mig til de hørings svar, der er kommet. Og jeg må sige, at de deputationer, der har været i Kulturudvalget, godt ved, at de ikke har en direkte indflydelse på et program. Fint nok. Og det ved vi også godt i Kristeligt Folkeparti. Men der er jo en efterevaluering af de ting, der er sket. Og de føler også selv, at de faktisk bliver hørt og taget alvorligt. Så man skal igen ikke være for arrogant i forhold til det arbejde, de mennesker gør, og man skal heller ikke tro, at når TV 2 svarer sådan, så er det bare fordi: Nå, ja.

Jeg vil som borger også gerne sikre mig, at den dialog bliver bevaret, og derfor vil jeg ikke bare acceptere en fuldstændig nedlæggelse af hvad som helst, og at man siger: Nå, ja, men så kan I ordne det selv. Der er også licenspenge på det her område. Og jeg forventer mig nogle ting, og jeg stiller nogle krav, så jeg kan sikre mig noget kvalitet.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil godt understrege, at det ikke er en arrogance i forhold til det arbejde, som de mennesker laver, for det opfatter jeg som helt fint, og jeg ved, at de går til det med megen seriøsitet. Så det har jeg stor respekt for.

Men jeg ønsker ikke at bilde dem ind, at de har indflydelse på Danmarks Radios programplanlægning. Det er det eneste, jeg prøver at sige, for sådan er det. Og det er der ikke nogen grund til at stå at foregøgle et eller andet andet om.

Men ellers vil jeg sige, at når jeg hører fru Bodil Kornbek, er jeg glad for de toner, som ellers er der, og jeg er også helt overbevist om, at vi vil kunne finde sammen i nogle konstruktive løsninger også for de nonkommercielle medier, når vi nu skal sætte os sammen her til foråret.

Jeg ser i hvert fald meget frem til et samarbejde med Kristeligt Folkeparti på det her område, for selv om vi har nogle uenigheder på nogle områder, har vi jo også på andre områder inden for medieverdenen pænt kunne følges af igennem de seneste 4 år, så det ser jeg frem til.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg accepterer, at hr. Jens Rohde overhovedet ikke kan se, at der skal være nogen indflydelse omkring de her programråd, at de får noget ud af at sidde der. Det er hans opfattelse.

Jeg har en anden opfattelse. Der bliver lyttet til det, de siger. De føler også selv, at de får nogle ting igennem, og det har jeg respekt for – den dialog, der foregår dér. Det er min opfattelse.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne for B 78, fru Jytte Wittrock.

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, som har meldt positivt ud på beslutningsforslaget, og ser frem til en udvalgsbehandling, som forhåbentlig også kan give et godt resultat netop på det område.

Kl. 21.45

Jeg har noteret mig, at der er en del spørgsmål, som vi kan få en god debat om, hvordan vi får løst, under udvalgsbehandlingen. Det vil vi i Socialdemokratiet gå konstruktivt ind i.

Men jeg har et par kommentarer specielt til hr. Jens Rohde. Jeg er sådan set som så mange andre også glad for, at hr. Jens Rohde er glad, men jeg er mere glad for, at jeg har en tro på, at der er nogle ude i medielandskabet, som er gladede end hr. Jens Rohde. Det synes jeg er fint.

Men at glæden skulle resultere i, at man ikke kan sove i nat, det synes jeg er bekymrende. Når man er glad, så plejer man at sove godt; jeg synes, det er bekymringer, der plejer at give søvnløse nætter. Men hvis det betyder, at det er, fordi man skal ud og feste, så er det da også i orden. Så god fornøjelse.

Så jeg vil sige tak for debatten, og jeg glæder mig til den videre behandling. En særlig tak til

dem, som har hjulpet mig som ordfører med at belyse andre sider af denne sag, især omkring den folkelige dialog og omkring græsrodsstationernes nødvendighed i medielandskabet. Så tak for debatten.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Venstres altid glimrende og veloplagte medieordfører, hr. Jens Rohde, er en glad mand i dag, og det er jo altid rart at se, at ens regeringskollegas humør er godt.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Rohde i, at regeringens forslag er et skridt i den rigtige retning. Det er forløberer for det medieoplæg, som regeringen kommer med i løbet af kort tid, hvor vi vil indbyde alle Folketingets partier til en drøftelse og en diskussion.

Så vi er på vej frem og er i regeringen lige så glade, som man er i Venstres folketingsgruppe, og som man er hos Venstres medieordfører.

Fru Jytte Wittrock nævnte, at forslaget fra regeringens side var et korstog mod råd og nævn. Det er nu ikke korrekt. Men det er rigtigt, at vi har saneret og ryddet op i de overflødige råd og nævn, der eksisterer. Hvorfor lade noget eksistere, som ikke har nogen mening og ofte også er til besvær. I det her tilfælde har vi vurderet, at man fra tv-stationernes side selv uden nogen som helst problemer godt kan opretholde den dialog og selvfølgelig skal opretholde den dialog.

EU-problematikken har været bragt på banen fra flere ordføreres side, f.eks. omkring Public Service Rådets opgaver. Det har været diskuteret, om man så kunne leve op til de ting, som EU har krævet af os med hensyn til public servicevaretagelsen.

De fremførte synspunkter har altså udtrykt en bekymring for, om vi i Danmark vil kunne opfylde kravene om en uvildig kontrol med, at public service-stationerne, der modtager offentlig støtte, f.eks. licensmidler, lever op til det almindelige public service-ansvar.

De overvejelser og de bekymringer kan jeg godt forstå. Men jeg kan med det samme sige, at regeringen selvfølgelig også har overvejet dette spørgsmål og er opmærksom på, at der også efter nedlæggelsen af Public Service Rådet skal kunne ske en uvildig kontrol af public service-stationerne.

Det er derfor, jeg synes, man i forslaget skal lægge mærke til, at der er anført, at der i forbindelse med de kommende forhandlinger om en ny medieaftale skal tages stilling til, om og i

hvilket omfang de opgaver, som rådet har varetaget, skal overføres til andre myndigheder.

Der har vi i regeringen især haft det allerede eksisterende Radio- og TV-Nævn i tankerne. Så der er altså ikke nogen problemer her. Radio- og TV-Nævnet varetager allerede i dag en række opgaver på radio-, tv- og fjernsynsområdet og besidder en betydelig faglig indsigt på området.

Efter regeringens opfattelse er det derfor naturligt og en bedre anvendelse af de offentlige ressourcer så vidt muligt at lade Radio- og TV-Nævnet overtage opgaver med at gennemgå stationernes årlige redegørelse for opfyldelsen af public service-forpligtelserne og herefter afgive en udtalelse.

Fru Jytte Wittrock sagde meget positivt, at man også var for netværksafgiftens afskaffelse ligesom de fleste andre af Folketingets partier i dag. Det er jo dejligt overraskende, efter at vi nu har levet med den i så mange år. Men det jo kun glædeligt.

Kl. 21.50

Fru Wittrock udtrykte bekymring for, om vi ville skære i græsrodstilskuddet.

Se, som Venstres ordfører så rigtigt har påpeget på sin glimrende, veloplagte måde i dag, er det en relativt lille beskæring, vi har gjort på græsrods-tv/radio-området. Det er en beskæring, som jeg ikke tror man reelt set rigtigt har kunnet mærke ude i miljøet, fordi vi har fået også andre kanaler at finansiere det over.

Jeg kan også godt tilsige, at vi i regeringen i en ny medieaftale vil sikre, at der selvfølgelig stadig væk er penge til græsrodsradio og græsrods-tv. Og så må man komme ind i en diskussion om, på hvilket niveau vi skal lande, om der skal stilles nogle rent kvalitative krav, som er skrapper end dem, der er i dag. Men vi værner stadig væk om græsrodsradio og -tv som en del – og en værdifuld del – af den lokale debat.

I den forbindelse vil vi selvfølgelig invitere også fru Jytte Wittrock til en positiv drøftelse af de aspekter, de perspektiver, der ligger i regeringens medieoplæg, når vi lægger det frem for offentligheden.

Fru Louise Frevert støtter forslaget, støtter også forslaget om nedlæggelse af Public Service Rådet og er også meget glad for fjernelsen af netværksafgiften. Som i så mange andre tilfælde er det rigtige, kloge ord fra Dansk Folkepartis ordfører, ord, som jeg kun kan bakke op om.

Jeg kan også bakke op om de udtalelser, der kommer fra fru Louise Frevert om, at man skal føre nogle medieforhandlinger, som er til gavn

for borgerne, og at vi skal føre dem grundigt. Nu har vi været i gang i regeringen igennem et stykke tid med at finde frem til et fælles oplæg, som vi lægger frem i hvert fald inden sommerferien, og der kan jeg også roligt tilsige Folketingets partier, at ud over at det er et oplæg, vi har arbejdet grundigt med, så er det også et oplæg, som tager højde for fremtidens udfordringer, og vi glæder os meget til at gå ind i en diskussion med Folketingets partier om oplægget.

Fru Anne Grete Holmsgaard var også positiv omkring fjernelsen af netværksafgiften – det er jo altid rart, at vi alle sammen kan blive lidt klogere, også i dag, også i aften – og mener, at regeringen fører en stop-go-politik.

Se, sådan som jeg opfatter økonomisk stop-go-politik, så bremser man op med vilje en gang imellem i økonomien, og så kører man løs på andre tidspunkter. Her har vi jo en regering, som har fuld fart på, som har gennemført en masse ting i løbet af de første 100 dage og vil holde kaden, vil holde tempoet også i de næste 8, 9, 10 år, som vi i hvert fald sidder. Så vi skal nok få gennemført en masse ting med en full-go-politik.

Så efterlyste SF's ordfører en vision om medieforliget. Se, den diskussion har vi jo igennem længere tid haft i Folketinget, og jeg har også på visse områder meddelt stilfærdigt, hvor regeringen står i nogle af spørgsmålene. Men jeg synes, det er mest rimeligt, at det ikke sådan forplumrer debatten. Altså her handlede det jo om public service-rådene og programrådene og om fjernelsen af netværksafgiften i forbindelse med regeringens forslag. Så skal vi nok tage fat på den store diskussion, og den diskussion glæder jeg mig også til at tage med SF og med SF's ordfører i denne her sag.

Regeringens ordførere har haft et aldeles glimrende samarbejde med SF's tidligere medieordførere, hr. Aage Frandsen. Jeg ved ikke, om han stadig væk er det, men uanset hvem der repræsenterer SF, glæder de nuværende regeringspartier sig også til samarbejdet med SF og diskussionen omkring en ny mediepolitik.

Hr. Naser Khader kom ind på hele spørgsmålet omkring EU. Jeg synes, jeg fik forklaret her, at vi forventer, at Radio- og TV-Nævnet sagtens kan levere den opgave. At programrådene skaber dialog; Jamen den dialog kan man alligevel godt skabe i dag fra tv-stationernes side; det forventer vi også, og det definerer vi også nærmere i den kommende medieaftale. For selvfølgelig skal der være en sådan dialog; det forventer vi

os af tv-stationer, og det vil vi præcisere eksplicit.

Fru Bodil Kornbek er som sædvanlig meget konstruktiv, meget positiv i sine meldinger. Selv om Kristeligt Folkeparti retfærdigvis ikke er helt enige i regeringens målsætning, er man dog enige i, at man skal fjerne netværksafgiften, man er bekymret for, at Public Service Rådet bliver nedlagt. Jeg synes, jeg er kommet med nogle fornuftige forklaringer om det, men jeg er villig til at tage dialogen op med Kristeligt Folkeparti bag efter.

Og med hensyn til, at programrådene er det folkelige vindue: Det vil de blive ved med at være, dialogen skal blive ved med at være der; der skal være en respons og en dialog.

Så siger fru Bodil Kornbek, at hun ikke ved, hvilke tanker ministeren gør sig i denne her sag. Jeg kan love ordføreren, at ministeren gør sig mange spændende tanker også i denne her sag.

Kl. 21.55

Så vi glæder os til det fremtidige samarbejde, hvor vi skal udveksle tanker og ideer og meninger med alle Folketingets partier. Det skal nok blive en sjov gang. Vi kommer i hvert fald fra regeringens side med et spændende og langtidsholdbart oplæg inden sommerferien.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Jytte Wittrock.

Jytte Wittrock (S):

Selv om tiden er fremskreden, kan jeg ikke dy mig for alligevel at komme med et par bemærkninger.

Først vil jeg kvittere for den yderligere præcisering af de krav, der skal stilles til dialogen, som public service-stationer skal sikre. Jeg hører det – men det er også, fordi jeg gerne vil høre det, men jeg vil gerne arbejde for, at det også bliver sådan – at der er tale om en konkret aftale om, hvordan og hvor meget. Sådan hører jeg ministeren sige det, så det vil være mit udgangspunkt i de videre forhandlinger på det punkt.

Med hensyn til midler til græsrodsstationerne er jeg ikke helt tilfreds med, at der kun bliver sagt fra ministerens side, at der skal være midler til de pågældende stationer. Jeg er også optaget af, hvor meget og hvordan og hvor længe og hvor frit spillerum der skal være ude i græsrodsbevægelserne, som skal være uddannelsesplads og legeplads og det folkelige talerør, og hvad vi ellers har af gode sætninger om det i fremtiden.

Så det er altså ikke nok, at der skal være midler, vi skal også have det præciseret lidt mere, men det får vi forhåbentlig i en konstruktiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af lov om forskningsrådgivning m.v. (Revision).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 6/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tina Nedergaard (V):

Den foreslåede lovændring betyder, at revisionen af lov om forskningsrådgivning m.v. udskydes til næste folketingsår. Hensigten med udskydelsen er, at regeringen sikres tid til at fremkomme med et samlet udspil for rådgivningen på forskningsområdet som opfølgning på Forskningskommissionens betænkning, som jo bl.a. indeholder anbefaling om en ændret organisationsstruktur for rådgivningen.

Samtidig betyder den foreslåede udsættelse, at revisionen af området tidsmæssigt falder sammen med den forudsatte vurdering af lov om Danmarks Grundforskningsfond, hvilket Venstre finder hensigtsmæssigt, da Forskningskommissionen netop foreslår fonden indtænkt i en ny struktur.

Venstre finder det ligeledes afgørende, at en kommende revision af rådgivningen på forsk-